

- 3) konwencji (Nr 35) z dnia 29 czerwca 1933 r., dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na starość pracowników, zatrudnionych w przemyśle, handlu, wolnych zawodach i w gospodarstwach domowych,
- 4) konwencji (Nr 36) z dnia 29 czerwca 1933 r., dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na starość pracowników, zatrudnionych w rolnictwie,
- 5) konwencji (Nr 37) z dnia 29 czerwca 1933 r., dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa pracowników, zatrudnionych w przemyśle, handlu, wolnych zawodach i w gospodarstwach domowych,
- 6) konwencji (Nr 38) z dnia 29 czerwca 1933 r., dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa pracowników, zatrudnionych w rolnictwie,
- 7) konwencji (Nr 39) z dnia 29 czerwca 1933 r., dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci pracowników, zatrudnionych w przemyśle, handlu, wolnych zawodach i w gospodarstwach domowych,
- 8) konwencji (Nr 40) z dnia 29 czerwca 1933 r., dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci pracowników, zatrudnionych w rolnictwie,

- 9) konwencji (Nr 42) z dnia 21 czerwca 1934 r., dotyczącej odszkodowania za choroby zawodowe.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższych konwencji — Ministrom: Spraw Zagranicznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Spraw Zagranicznych:

Zygmunt Modzelewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Kazimierz Rusinek

Minister Skarbu:

w z. Wincenty Jastrzębski

234

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 20 czerwca 1948 r.

w sprawie organizacji i programów studiów wstępnych w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 82, 85 i 104 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) oraz art. 1 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 304) zarządzam, co następuje:

§ 1. Studia wstępne tworzy się w obrębie poszczególnych szkół państwowych wyższych bądź wspólne studium wstępne dla kilku szkół wyższych w jednej ze szkół w danej miejscowości.

Uruchomienie studium wstępnego w szkole wyższej niepaństwowej wymaga zezwolenia Ministra Oświaty.

§ 2. Studium wstępne ma za zadanie umożliwienie studiów wyższych kandydatom, którzy:

- 1) nie posiadają wykształcenia przewidzianego w art. 79 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415),

- 2) osiągnęli 21 lat, a nie przekroczyli 32 lat życia,
- 3) mają za sobą co najmniej jeden rok pracy zawodowej w charakterze pracownika w zakładzie pracy publicznym lub prywatnym. Jako pracę uwzględnia się również pracę na roli w gospodarstwie rodzinnym, stwierdzoną przez Związek Samopomocy Chłopskiej,
a ponadto:
- 4) albo a) pochodzą ze środowisk, które miały utrudniony dostęp do nauki,
albo b) wykazały się pracą społeczną w organizacjach społecznych, młodzieżowych lub innych,
albo c) służyli w wojsku w czasie wojny, brali udział w walkach o wolność i demokrację, bądź przebywali w niemieckich obozach koncentracyjnych jako więźniowie polityczni.

Minister Oświaty może z ważnych powodów na wniosek państwowej komisji kwalifikacyjnej (§ 6) zwolnić kandydata od wymogu, ustalonego w pkt 2.

§ 3. Kierownikiem studium wstępnego jest dyrektor studium.

Dyrektora studium wstępnego szkoły wyższej państwowej powołuje Minister Oświaty na wniosek lub po wysłuchaniu opinii rektora.

W szkołach wyższych niepaństwowych dyrektora studium wstępnego zatwierdza Minister Oświaty na wniosek rektora.

Na posiedzeniach organów kolegialnych szkół wyższych, na których omawiane są sprawy studium wstępnego, winien być każdorazowo wysłuchany dyrektor studium wstępnego z głosem doradczym.

§ 4. Organem doradczym dyrektora studium wstępnego jest rada studium, w której skład wchodzi wykładowcy na studium. Przewodniczącym rady studium jest dyrektor.

Dyrektor studium wstępnego reprezentuje studium wobec władz akademickich i szkolnych, przedstawia na posiedzeniach senatu akademickiego w szkołach akademickich i na posiedzeniach rady pedagogicznej w wyższych szkołach zawodowych wnioski rady studium i składa sprawozdania ze studium, dba o należyty tok nauczania i rozwój studium, hospituje wykłady i ćwiczenia i prowadzi wszelkie czynności, wynikające ze stosunku do wykładowców i słuchaczy studium.

Dyrektor studium składa corocznie rektorowi

i Ministrowi Oświaty sprawozdanie z obserwacji o toku studiów absolwentów studium wstępnego.

Rada studium opracowuje opinie i wnioski w sprawach programów, metod nauczania i egzaminów oraz w sprawach budżetowych, stypendiów i innych form pomocy dla słuchaczy.

§ 5. Rektor może na wniosek dyrektora studium wstępnego podzielić słuchaczy studium na grupy zależnie od ilości słuchaczy studium.

Jeżeli studium liczy więcej niż jedną grupę, dyrektor studium wstępnego wyznacza w porozumieniu z radą studium spośród wykładowców opiekuna dla każdej grupy.

§ 6. Słuchaczy studium wstępnego przyjmuje dyrektor studium. Warunkiem przyjęcia na studium wstępne jest zakwalifikowanie kandydata na podstawie egzaminu na odpowiedni kierunek studiów przez państwową komisję kwalifikacyjną.

Państwowe komisje kwalifikacyjne powołuje Minister Oświaty przy poszczególnych szkołach albo też jako komisje wspólne dla dwu lub więcej szkół.

Skład i organizację państwowych komisji kwalifikacyjnych oraz ich regulamin ustala zarządzenie Ministra Oświaty.

§ 7. Do słuchaczy studium wstępnego stosują się odpowiednio przepisy dotyczące praw, obowiązków oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów szkół wyższych.

Rada studium może jednomyślną uchwałą usunąć ze studium wstępnego słuchacza, który z powodów nieusprawiedliwionych opuszcza wykłady lub ćwiczenia.

§ 8. Nauka na studium wstępnym trwa jeden rok.

§ 9. Minister Oświaty ustala szczegółowe programy i maksymalną liczbę przyjęć słuchaczy na studium wstępne oraz sprawuje nadzór nad nauką i wychowaniem na studium wstępnym.

§ 10. Studium wstępne dzieli się na trzy kierunki programowe: humanistyczny, matematyczno-fizyczny i przyrodniczy.

§ 11. Przeniesienie się słuchacza w ciągu roku na inny kierunek programowy może nastąpić za zezwoleniem Ministra Oświaty na wniosek rady studium, zmiana zaś kierunku studiów — również za zezwoleniem Ministra Oświaty — na

wniosek komisji egzaminacyjnej, powzięty przy egzaminie końcowym.

§ 12. Po zakończeniu nauki na studium wstępnym odbywa się egzamin końcowy według regulaminu ustalonego przez Ministra Oświaty.

§ 13. Absolwenci studium wstępnego, którzy złożyli egzamin z wynikiem pomyślnym, przechodzą bez potrzeby składania egzaminu wstępnego na pierwszy rok studiów tego wydziału, na który zostali zakwalifikowani przez państwową komisję kwalifikacyjną.

§ 14. Komisja egzaminacyjna może — oceniając uzdolnienia i przygotowanie naukowe słuchacza, który nie złożył egzaminu końcowego na studium wstępnym, skierować go do odpowiedniej klasy szkoły średniej ogólnokształcącej dla dorosłych lub na kurs kształcący zawodowo. Skierowania dokonuje komisja egzaminacyjna studium wstępnego w porozumieniu z przedstawicielem kuratorium okręgu szkolnego, wyznaczonym przez kuratora danego okręgu.

Skierowanie to zastępuje egzamin wstępny do szkoły średniej ogólnokształcącej dla dorosłych lub na kurs kształcący zawodowo.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy szkół wyższych, o których mowa w art. 112 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415).

§ 16. Dotychczasowy wstępny rok studiów, utworzony dekretem z dnia 24 maja 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 122), przekształca się na studium wstępne i poddaje się przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty:

w z. Eugenia Krassowska

235

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 5 lipca 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o zakresie uprawnień zjednoczeń energetycznych przy wykonywaniu zarządu i eksploatacji zakładów elektrycznych oraz o sposobie i trybie przejmowania zakładów elektrycznych przez te zjednoczenia.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o planowej gospodarce energetycznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 271) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły — oznaczają artykuły ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o planowej gospodarce energetycznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 271), a paragrafy — oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

I. Zakres uprawnień zjednoczeń energetycznych przy zarządzaniu i eksploatacji zakładów elektrycznych.

§ 2. 1. Zjednoczenie energetyczne z mocy samego prawa zarządza wszystkimi zakładami

elektrycznymi, wchodzącymi lub włączonymi na podstawie art. 6 ust. 1—3 do zjednoczenia i eksploatuje te zakłady na własny rachunek.

2. Przejęciu przez zjednoczenie energetyczne podlegają budynki przeznaczone dla urządzeń służących do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania lub rozdzielania energii elektrycznej wraz z tymi urządzeniami oraz należące do zakładu elektrycznego magazyny wraz z towarami, narzędziami, środki transportowe, biura wraz z urządzeniami oraz budynki przeznaczone na mieszkania pracowników zakładu położone w obrębie zakładu elektrycznego wytwórczego lub rozdzielczego. Ponadto zjednoczenie energetyczne przejmuje prawa i zobowiązania przewidziane w art. 8.